

Telegraful Român

ORGANUL OFICIAL AL ARHIEPISCOPIEI ORTODOXE ROMÂNIA ȘI AL EPISCOPIILOR CLUJ ȘI ORAȘUL BĂIA ȘI SIBIU

Abonamentul
pentru parohii cl. I Lei 800; cl. II Lei 600; cl. III Lei 500. Particulari Lei 500 Autorități și străinătate Lei 1000. De sprijin Lei 1500. Pentru America 10 Dolari.

Articolele și corespondența
se adresează REDACȚIEI Telegrafului Român, Sibiu, str. 1 Mai 35. — Articolele nepublicate nu se inapoiază. — Scrisorile nefrancate se retuză.

Prețul inserțiunilor
un cm.² 12 Lei pentru odată; dacă se publică de mai multe ori se dă rabat corespunzător. Inserțiunile se adresează ADMINISTRĂȚIEI Telegrafului Român, Sibiu strada 1 Mai Nr. 35.

Cronica bisericească 1951

Anul 1951 a fost un an, în care Biserica și-a desfășurat viața în liniște și libertate, manifestându-se în toate domeniile de activitate.

Astfel în domeniul pur bisericesc, viața religioasă a credincioșilor s'a dezvoltat prin colaborarea lor cu ierarhia, consolidându-se și adâncindu-se. Sf. Slujbe au fost frecventate cu evlavie de toți credincioșii. Comitetele parohiale au continuat lucrarea samarineană, de înfrumșetare a locașurilor de cult, a adunărilor duminicale ș. a. prin care credincioșii și-au luminat credința, și-au înălțat sufletele și au pus în practică imperativul creștin al iubirii. Copiii credincioșilor au fost formați în școala familiei creștine și au primit instrucțiunea religioasă necesară în orele de catehizație. Foile religioase pentru poporul credincios și calendarele au oferit deasemenea hrană duhovnicească pentru cetitorii lor. Noui edificii ale cărților de cult au împodobit stratele și altarele noastre.

Școlile de cântăreți au fost ridicate la rangul de Școli medii tehnice de cântăreți, având 3 ani de școlaritate. Aici — spre a unifica cântarea bisericească — se predă (alături de muzica locală) muzica psaltică și afară de studii teologice, se învață și diferite meserii practice Absolvenții buni ai acestor școli se pot înscrie la Institutul Teologic, ca să devină preoți. Ceilalți vor da glas nou stranelor noastre, fiind colaboratori luminați ai preoților.

Seminariile monahale dela Neamț, Agapia, Horezu, pregătesc noi cadre pentru mănăstiri, care să împreune credința luminată cu munca spornică în viața de obște. Mănăstirile sunt centre de rugăciune și muncă, de evlavie și disciplină.

Institutele Teologice Universitare din București, Sibiu, Cluj continuă, alături de formarea tinerilor studenți și de formarea preoșimii într'un spirit nou prin Cursurile de îndrumare, să desfășoare o largă activitate științifică. Astfel Profesorii acestor Institute au discutat manuscrisul Manualelor ce urmează a fi puse la dispoziția studenților teologi. Ele sunt opera muncii colective a tuturor Profesorilor. De asemenea ei au publicat diferite studii în Revistele ce apar la București și articole în foile din centrele mitropolitane. În primul an de lucru la Biblia comentată pe înțelesul credincioșilor — operă de mare valoare plănuită pe 5 ani de Institutul Teologic din

Sibiu, cu aprobarea Sf. Sinod — s'a dat gata pentru tipar manuscrisul cărților (traducere și comentariu): Facerea, Exodul, Levitic, Numeri, Iosua, Judecători, Rut, I Samuel, Esdra, Neemia, Cântarea Cântărilor, Ecclesiastul, Obadia, Iudit, Tovit, Înțelepciunea lui Solomon, Înțelepciunea lui Iisus, fiul lui Sirah — Epistolele către: Romani, Efeseni, Filipeni, Tit, I și II Timotei, Epist. Ap. Iacob, (17 din V. Testament — 7 din N. Testament).

Preoșimea și a dezvoltat activitatea în sânul poporului credincios cu acelaș elan și înțelepciune, punând în practică învățăturile discutate în Conferințele protopopești și primite la Cursurile de îndrumare misionară.

Procesul de sudură sufletească între credincioșii vechi-ortodocși și cei reveniți, între preoții vechi ortodocși și cei reveniți s'a continuat prin aceleași mijloace ca până acum: Cursurile de îndrumare, cultivarea dragostei frățești, cunoașterea comorilor Ortodoxiei, împărțirea gratuită a cărților de cult la parohiile revenite, comemorarea a 3 ani dela marele act al reîntregirii bisericești ș. a.

Scaunul Episcopiei Oradea a fost completat prin alegerea P. S. Valerian Zaharia, care va conduce Eparhia în conformitate cu nevoile ei spre o tot mai mare unitate spirituală și în conformitate cu imperatiile vremii.

Tot în cadrul vieții bisericești trebuiesc amintite: prăznuirea I. P. S. Patriarh Justinian la împlinirea vârstei de 50 ani — aniversarea sinodului IV-lea ecumenic (1500 de ani), împlinirea a 1900 de ani dela soborul apostolesc din Ierusalim și dela trecerea Ap. Pavel în Europa. Astfel viața trecutului se îmbină cu activitatea prezentului, căci tradiția Bisericii nu este ceva înghețat și mort, ci ceva viu și în necontenit progres.

Totdeauna, în deplină loialitate față de R. P. Română, Biserica a adus contribuția sa la noile reforme sociale și la lupta pentru pace. Astfel, Biserica a cultivat în preoți și credincioșii săi virtuțile morale ale omului nou; a îndemnat pe credincioși la muncă pentru realizarea și depășirea Planului de Stat; a creat un climat de armonie față de celelalte culte; a propovăduit înfrățirea cu naționalitățile conlocuitoare; a colaborat cu autoritățile de Stat

(Urmare în pag. 2-a)

30 Decembrie

Se împlinesc la 30 Decembrie a. c., patru ani dela proclamarea Republicii Populare Române, Patria celor ce muncesc cu brațele și mintea pentru construirea socialismului în condițiunile unei vieți pașnice și creatoare.

Ziua de 30 Decembrie 1947 reprezintă o colitură hotărâtoare în viața poporului nostru, o dată istorică.

Ea marchează în viața poporului nostru, o serie întreagă de cuceriri care se concretizează în importante reforme a dânci și de structură.

Aceste reforme au creat poporului nostru muncitor noi perspective de dezvoltare sub raport social, economic, politic și cultural. Ele constituie un adevărat salt calitativ în dezvoltarea noastră ca popor, reprezintă un pas uriaș spre împlinirea năzuințelor de mai bine ale celor ce muncesc.

Prin aceste cuceriri am pășit efectiv la construirea socialismului.

Sărbătorirea zilei de 30 Decembrie 1947 ne găsește în plin avânt de construire a socialismului. Căci pășirea hotărâtă spre primul nostru Plan Cincinal, spre realizarea mărețului Plan de electrificare a țării, rezultatele primului an al Planului Cincinal, sunt tot atâtea fapte care vorbesc cu multă putere despre consolidarea regimului nostru de democrație populară și despre progresul real al procesului de construire a socialismului în țara noastră.

Iar munca noastră de construire a socialismului se împletește organic cu lupta activă și organizată pentru apărarea păcii.

Imperativul suprem ce se desprinde din adâncă semnificație a sărbătoririi de azi, aceasta este: muncă neobosită pentru construirea socialismului și luptă susținută pentru pace.

Numai pe această cale vom putea face să trăiască, să crească și să înflorească necontenit scumpa și tânăra noastră Republică Populară Română. Iar garanția acestui progres o avem în forțele creatoare ale poporului muncitor și a conducătorilor lui și mai ales în prietenia ce ne leagă de marea țară a socialismului biruitor, Uniunea Sovietică, al cărui ajutor stă la baza tuturor biruințelor Republicii Populare Române.

Preot Valer Bănda

Cronica bisericească 1951

(Urmare din pag. 1-a)

în campania înșămânțării, a lucrărilor agricole, a ajutorului pentru poporul coreean; a răspândit realizările religioase din Uniunea Sovietică ș. a.

În cadrul luptei pentru pace, Biserica a făcut chemare către credincioși, ca să semneze Apelul pentru un Pact al Păcii; a activat în Comitetele de luptă pentru Pace, în echipele pentru strângerea semnăturilor pe Apelul pentru un Pact al Păcii; a dus muncă de lămurire dela om la om și prin Pastorale și predici a arătat că lupta pentru pace este o datorie creștinească și patriotică.

De deosebită însemnătate în privința aceasta este Apelul către creștinii din toată lumea, adoptat la 23 Iulie 1951 de capii Bisericilor ortodoxe din Antiohia, Rusia, România, Georgia și Bulgaria, prin care se binecuvintează „cererea popoarelor cu privire la încheierea unui Pact al Păcii între marile puteri, considerând acest pact drept soluția cea mai înțeleaptă și demnă a crizei mondiale” și se face chemare către creștinii de toate riturile, ca să sprijinească „cererea cu privire la încheierea unui Pact al Păcii deschis tuturor statelor”. Astfel în lupta pentru pace Ortodoxia nu se mărginește la acțiuni în lăuntrul țărilor respective, ci constituie un front unitar al tuturor Bisericilor Ortodoxe, care acționează pe plan mondial, aducând contribuția sa la mișcarea partizanilor păcii.

În ce privește relațiile cu celelalte Biserici Ortodoxe, de remarcat este vizita I. P. S. Patriarh Justinian la Moscova — împreună cu P. S. Andrei al Aradului și P. S. Teoclist — și vizita I. P. S. Patriarh Alexandru III al Antiohiei în țara noastră, prin care s'a manifestat unitatea Ortodoxiei ecumenice. Această unitate se vedește în unitatea de atitudine în ce privește problemele vieții religioase și lupta păcii și în combaterea preferențelor papiste.

Acestea sunt în general aspectele vieții bisericești dela noi din anul trecut. Desigur există între ele și unele scăderi, ca: insuficiența activității catehetice, numai unii preoți făcând catehizație sistematică, alții neinteresându-se de această problemă; insuficiența organizare și activizare în unele parohii a Comitetelelor parohiale; lipsa de activitate a unor Cercuri pastorale; o oarecare slăbire în unele părți a acțiunii în opera reînțregirii bisericești ș. a. Dar dincolo de aceste scăderi — legate de „mâna de țărănească” — Biserica și-a desfășurat toată bogăția vieții sale într-o activitate neîntreruptă în toate domeniile, care îi aparțin.

Cu aceste roade ale activității ei se prezintă în fața anului ce vine și cu hotărârea neclintită de a sluji cu mai mult elan lui Hristos și poporului credincios, progresului și păcii.

T. R.

La biserică parohiei Văleni (prot. Făgăraș) s'au cumpărat o Sf. Evanghelie îmbrăcată în argint în suma de Lei 8000, un analog și o față de analog de către familia Ieremia Iușan, Maria Iușan, Ioan Iușan și Ilona Iușan și o față de masă pentru Sf. Masă de către d-șoara Maria Vulcerea în suma de Lei 600.

Dumnezeu să le răsplătească!

„Fiți împlinitori ai cuvântului, nu numai ascultători”

In anul 100

Cu numărul trecut „Telegraful Român” a împlinit 99 de ani de apariție, iar cu acest număr intră în anul 100 al existenței sale. Într'adevăr Nr. 1 din anul I poartă data de 3 Ianuarie 1853. Astfel că la sfârșitul acestui an vom prăznuți împlinirea a 100 de ani a „Telegrafului Român”. Atunci vom scoate un Număr festiv, relevând momentele istorice mai însemnate din viața „Telegrafului Român”. Totuși ținem să încreștăm aici și pășirea în anul 100, ca un eveniment vrednic de remarcat.

Ce distanță dela 3 Ianuarie 1853 la 1 Ianuarie 1952! Ar zice cineva: numai 99 de ani! Da: numai 99 de ani, dar cât de viu a fost ritmul dezvoltării poporului român în acest timp și ce salt, ce progres enorm a realizat în acest răstimp! „Telegraful Român” a fost martor și conlucător în acest proces istoric al poporului român din Ardeal și de pretutindeni. Căci în „Prenumeratiune la Telegraful Român” apărută în 8/20 Dec. 1852 — cinci zile după primirea aprobării de apariție (3/15 Dec. 1852) — se arată că „Telegraful Român” va fi o „gazetă politică, industrială, comercială și literară”, a cărei tendință „va fi: a împărtăși poporului român din politică, industrie, comerț și literatură idei și cunoștințe practice, potrivite cu timpul și amăsurat trebuințelor lui”. Și specificându-și programul mai de aproape, redacția „Tel. Român” preciza că: în „sfera politică” — afară de informațiile din Austria și alte țări — „scopul de competență al „Telegrafului Român” va fi a atinge și a desbata mai cu deosebire interesele proprii și trebuințele de competență ale poporului român și a împărtăși orice fapte și întâmplări adevărate și vrednice de știut din finuturile, orașele și satele unde se află Români”; în „sfera industriei” — afară de informațiile, invențiile și dezvoltarea industriei din Austria și alte țări — „lucrul de competență al gazetei va fi a deștepta simțul și a ațâța gustul poporului român pentru arte și măestrie, a atrage luarea aminte a lui asupra acelor ramuri de industrie și asupra acelor meserii, cu care ar putea și ar trebui a se ocupa și dânsul spre îmbunătățirea stării sale materiale și morale”; în „sfera comerțului” — afară de cunoștințe asupra comerțului — „Tel. Român” „desvoltând deosebitele drumuri și mijloace, care înaintează și sporesc comerțul, se va da curajiu poporului român, ca să îmbrățișeze și el acele ramuri de comerț, care îi sunt la îndemână și să se întindă și dânsul la acele speculațiuni de negoț, din care ar putea trage foloase mari și simțite”; iar „în sfera literaturii” se vor publica poezii, proză, recenzii etc.

Se vede dar că programul gazetei cuprinde toate aspectele și nevoile vieții poporului român din Ardeal de pe acea vreme (chestiunile bisericești și școlare nici nu-s amintite special, fiind incluse în termenul general: „trebuințele de competență ale poporului român”). Și aceasta era firesc. Țărănimea română din Ardeal de abia scuturase jugul secular al iobăgiei și câștigase dreptul de a-și trimite fiii în școlile de toate gradele și de a-și însuși toate meseriile, a îmbrățișa comerțul și industria — fără a avea totuși dreptul la o organizare politică națională. Piedecile, care au oprit în loc dezvoltarea economică și culturală a poporului român din Ardeal erau în mare parte înlăturate și el pășea în

epoca nouă, deschisă de Revoluția franceză, cu toți avântul unui popor însetat de lumină, de libertate, de progres. Era deci nevoie de o gazetă, care să oglindească acest avânt al poporului român, să-l călăuzească spre nouile țințe, ce-i apăreau în față. „Gazeta Transilvaniei”, care apărea la Brașov — singura gazetă românească din Ardeal — nu mai corespundea acestor sarcini. De aceea s'a simțit nevoia apariției unui ziar nou, care să formeze o opinie publică românească, să lămurească poporul asupra adevăratelor lui interese și să fie în slujba marilor lui idealuri. Aceasta a voit să fie „Telegraful Român” — și a și fost vreme de decenii — („foaia cea mai modernă de peste Carpați” cum îl numea Eminescu la 1876). Însuși numele ce și-l-a luat: Telegraful Român, arăta năzuința de-a fi în slujba epocii de progres multilateral, spre care pășea poporul român. Și pentru că scopurile foi au fost fixate în „Prenumeratiune...”, în Nr. 1, Anul I din 3 Ianuarie 1853, nu mai avem un articol-program, ci — afară de informații din Austria, Franța, Anglia, Țara Românească, Turcia și America și de poezia unui „june român, studios în Gmnaziul evanghelic din Sighișoara” — avem un articol (în pag. 2) despre datinile și obiceiurile poporului, care „sunt atmosfera ce el o răsuflă în tot minutul, sunt o parte din carnea și sângele lui, sunt așa zicând chiar ființa lui” și alt articol (acesta în frunte) despre telegraful electro-magnetic, invenție pusă atunci în aplicare. Adică deodată prezintă cele două principii fundamentale: spiritul poporului român, care trebuie dezvoltat în specificul său și progresul științific (ca și progresul în toate domeniile), care urma să facă din acest popor un popor înaintat în cultură și civilizație. Iată cu ce cuvinte de admirație pentru cuceririle științei începe articolul despre „Telegraf”: „Aflările spiritului omenesc din timpurile noastre se îmbulzesc unele peste altele și dau ocaziune la alte aflări tot mai mari și mai importante. Când ar putea să se scoale din morți grecii și romanii cei vechi, care sunt învățătorii lumii de acum, s'ar spăria de înaintările cele gigantice ce le fac popoarele de astăzi”.

Și exclamă cu entuziasm, (în Nr. 2 din 7 Ian. 1853) că dacă telegraful va fi folosit pretutindeni „atunci se va împlini ceea ce se zice: striga-voi și se va auzi glasul meu până la marginile pământului”. Și după ce combate „superstițiunea și neștiința oamenilor”, care văd „în telegraf un ceva aducător de rău” și nu sunt „în stare de a calcula trebuința și foloasele telegrafului”, încheie așa: „Sfârșim exclamând: cine poate prezice până la ce grad de perfecțiune poate să ajungă telegraful electro-magnetic de astăzi!” Este în toate acestea o credință înflăcărată în puterile spiritului omenesc și ale științei moderne.

Dar totdeodată cu credința în puterea științei și necesitatea progresului este și credința în specificul poporului român, lupta împotriva cosmopolitismului disolvator și înrobitor de popoare. „Cultura — se scrie în celălalt articol — cu toată puterea ce are de a schimba și a prefăce pe un popor, nu poate șterge datinile și obiceiurile lui, ci numai le îmbunătățește, le înfrumusează și le nobilează, după stadiile culturii, la care ajunge poporul”.

Se vede de aici spiritul, în care a în-

Hotărîrea

Comitetului pentru decernarea Premiilor Internaționale Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare” din 20 Decembrie 1951

Premiile Internaționale Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare” se decernază următorilor reprezentanți ai forțelor democratice din diferite țări, pentru contribuții deosebite la cauza menținerii și întăririi păcii:

1. *Go Mo Jo*, președintele Academiei de Științe a R. P. Chineze; 2. *Pietro Nenni*, deputat (Italia); 3. *Ikuo Oyama*, profesor, deputat (Japonia); 4. *Monica Felton*, fruntașă a vieții publice (Marea Britanie); 5. *Anna Seghers*, scriitoare (Germania); 6. *Jorge Amado*, scriitor (Brazilia).

Președintele Comitet.: **D. V. Scobelțin**
Vicepreșed. Comitet.: **L. Aragon** (Franța)
Membrii Comitetului: **John Bernal** (Marea Britanie), **Pablo Neruda** (Chili), **Jan Dembowski** (R. Polonă), **Mihail Sadoveanu** (R. P. Română), **M. Andersen Nexø** (Danemarca), **A. A. Fadeev** și **I. G. Ehrenburg** (U.R.S.S.)

Autocefalia cehoslovacă

Sămânța Ortodoxiei, aruncată înainte de un mileniu pe pământul cehoslovacilor de către sf. Apostoli Constantin și Metodie, a dat roade înșutate. Astfel ducând mai departe străduințele neobosite ale P. S. episcop mucenic Gorazd († 1942), P. S. Exarh Elefterie a putut consolida și întări Biserica ortodoxă din Republica Cehoslovacă, încât Sanctitatea Sa Patriarhul Alexei al Moscovei s'a văzut în plăcuta situație de a putea aplica prevederile canonice ale can. 34 apostolic și 17 al sinodului IV ecumenic. În ziua de 8 Decembrie 1951 el acordă exarhatului ortodox cehoslovac dreptul de autocefalie.

La praznicul acesta, când „s'a născut a 14-a stea” pe firmamentul ortodox, după cuvântul I. P. S. Mitropolit Nicolae din Krutița, au participat delegațiile chiriarhale ale Bisericii ortodoxe din Antiohia, Moscova, Georgia, România, Bulgaria, Polonia și Albania, aducând daruri și binecuvântări tinerei Biserici ortodoxe autocefale și primului ei Mitropolit, I. P. S. Mitropolit Elefterie, care a fost întronizat în mod solemn la 9 Decembrie, în Catedrala sf. Ciril și Metodie din Praga.

Izvorind din credința sinceră și bucurându-se de libertatea religioasă a unui regim de democrație populară, noua Biserică ortodoxă autocefală contribuie din plin la străduința comună pentru pace între oameni și popoare.

Prof. M. Șesan

Teles să-și slujească poporul gazeta „Telegraful Român” — îndrumându-l spre cele mai înalte culmi ale culturii și civilizației fără a-și pierde specificul său național

Desigur după 1918, „Telegraful Român” a rămas foaie bisericească, iar acum este organul oficial al Arhiepiscopiei de Sibiu și Episcopiiilor Cluj și Oradea (care în 1853 nu existau și ca jurisdicție aparțineau Sibiului). Totuși el continuă tradiția glorioasă începută în 3 Ianuarie 1853, fiind alături de popor în lupta lui pentru o viață mai bună, pentru pace și progres. Și aceasta este cea mai potrivită aniversare: să contribuim mai departe la progresul poporului român.

Cu această hotărîre „Telegraful Român” pășește în anul 100 al existenței sale, împlinindu-și funcția ce o are de a fi în slujba Bisericii și a progresului, în slujba lui Hristos și a păcii!

T. R.

IN SLUJBA CULTURII

Nenumărate sunt dovezile și evidente mărturiile care grăiesc despre serviciile pe care le-a adus Biserica Ortodoxă Română fiilor săi și pe tărâmul culturii. Aportul ei întru promovarea culturii naționale este un fapt de necontestat. Uneori însă, sub aripile ei ocrotitoare, conștiința pentru propășirea unei culturi naționale — la care are drept fiecare popor — s'a deșteptat atât de vi-guros în sufletele unor fii duhovnicești, încât ecoul acestei deșteptări a stârnit adevărate „contracte” și „legăminte” de înfrățire, în jurul cărora s'au strâns mulțimi populare.

Un asemenea „legământ” generator de cultură s'a născut acum o sută de ani, când membrii comunităților bisericești „Sf. Nicolae” și „Sf. Adormire” din Orașul Stalin și-au unit puterile pentru zidirea unui mic templu al culturii, un gimnaziu, în măsură să promoveze știința de carte în mijlocul poporului român.

De fapt încă în 14/26 Sept. 1850 a survenit între reprezentanții celor două comunități bisericești un „contract”, având ca scop înființarea unui gimnaziu, pentru că ei recunosc „neapărată trebuință a unei educațiuni mai bune pentru tinerimea noastră și înaltul folos a unei lățiri mai ușoare a științelor”.

Școala dorită s'a și deschis la 1 Octombrie 1850, într-o casă cu chirie, cu întâia clasă gimnazială.

La 1 Septembrie 1851 între cele două comunități — adică parohii — se încheie însă un „legământ”, potrivit căruia ele „se îndatorează și se leagă între sine în solidum atât pentru vremea de acum cât și pentru tot viitorul din neam în neam, ca să zidească încăperi pentru școalele naționale române centrale de religie dreptcredincioasă răsăriteană din Brașov și totodată să îngrijească nu numai pentru ținerea lor în stare bună, ci și pentru necurmata adăugare și creșterea a acelorași școale, atât în privința spirituală cât și materială.

Între cele 12 „condiții” ale legământului care statoresc organizarea și administrarea școlii, remarcăm „condiția” a 3-a, întrucât învederează un spirit larg democratic și o concepție de generoasă umanitate. Iată ce spune acolo:

„Școalele acestea naționale române centrale de religie răsăriteană dreptcredincioasă din Brașov se zidesc, se înzestreaază și se fondează din colecte și daruri, ce se adună dela binefăcătorii din sânul națiunii române, prin urmare ele au să fie deschise pentru toți fiii românilor, câți ar trage la dânsle; cu aceasta însă niciodată nu se socotesc închise pentru alte națiuni și confesiuni”.

Minunata clădire în „minunata cetate” sub poalele Tâmpii a fost terminată în anul 1854, prin dărnicia întregului popor, dar mai ales datorită jertfelniciei membrilor celor două comunități bisericești. Realizările ulterioare, constătătoare din înființarea tuturor claselor gimnaziale, sporirea cu școala reală și comercială, precum și lărgirea edificiului prin alte două aripi, au încununat opera săvârșită cu atâta zel de membrii celor două parohii.

De bună seamă hotărîrea neclintită și capacitatea de jertfă a poporului dreptcredincios dela cele două biserici — Sf. Nicolae și Sf. Adormire — au fost pârga de aur a unei educații primite în sânul Bisericii, care s'a dovedit mereu alături de popor și a poporului.

Conducătorii destinelor Bisericii ortodoxe ardelenice din acele vremuri au fost și ei prezenți în mijlocul acestor eforturi de zidire a unui templu al culturii, susținând cu căldură până la identificare cu totul, măreața opintire obștească pentru înflorirea culturii naționale.

Fapta lor îi înscrie între promotorii culturii naționale, iar solidaritatea celor două parohii constituie un exemplu minunat. S'a verificat încodată axioma care spune că unirea face puterea. Cu atât mai mult când la temelia unei uniri stă un

PROGRAMA

cu subiectele catehezelor și cântărilor religioase

CICLUL I

1. Tema: Despre mântuire. (Setea generală de mântuire nu se poate potoli decât numai prin apropierea omului de Dumnezeu care este izvorul vieții, fericirii și dreptății. Numai creștinul are această apropiere de Dumnezeu).

Cântarea: „Doamne mântuește pe cel binecredincios...”.

2. Tema: Despre numele de creștin. (Originea, înțelesul, cinstea cu care trebuie purtat, dobândirea prin Botez).

Cântarea: Mărire... Și acum... Antifonul I din Liturghier.

3. Tema: Despre Sfânta Cruce. (Ca mărturisire a dreptei credințe, ca semn al creștinului, ca mărturisire a lui Hristos și al Sf. Treimi. Semn al credinței în jertfa mântuitoare a lui Hristos).

Cântarea: „Mântulește Doamne poporul Tău”, glas 1.

4. Tema: Semnul Sfintei Cruci. (Cum se face închinarea, plecarea genunchilor și când trebuie făcută. Folioasele însemnării cu Sf. Cruce. Cinstirea Sf. Cruci cu viața curată).

Cântarea: „Crucii Tale ne închinăm Hristoase...”.

5. Tema: Despre izvoarele credinței: Sf. Scriptură și Sf. Tradiție în general. (În Biserică ele se află în Evanghelie, Apostol, cărțile de slujbă. Simbolul credinței și practicile religioase).

Cântarea: „Cu adevărat mare este taina creștinătății...”.

6. Sf. Scriptură a Vechiului Testament. (Scrisă de oameni insuflați de Dumnezeu. Cărțile și cuprinsul general. În deosebi cărțile proorocilor și Psaltirea).

Cântarea: „Cu adevărat mare este taina...” (continuare).

7. Tema: Principalele descoperiri despre Dumnezeu, lume și om. (Crearea lumii, omului, căderea în păcat).

Cântarea: „Cu noi este Dumnezeu...”.

8. Tema: Principalele descoperiri despre pregătirea mântuirii. (Făgăduința unui Mântuitor. Fac. III, 15. Patriarhii, proorocii).

Cântarea: Antifonul II „Unule născut...”.

9. Tema: Noul Testament. (Ce este, ce conține, izvorul principal pentru viața și minunile Domnului Iisus Hristos și ale Sf. Apostoli).

Cântarea: „Bine este cuvântat cel ce vine întru numele Domnului...” (Liturghier).

10. Tema: Sf. Tradiție. (Originea, păstrarea, cuprinsul, legătura cu Sf. Scriptură).

Cântarea: „Sfinților mucenici care bine v'ați nevoit...” (Podobie).

11. Tema: Despre sfânta Biserică. (Așezământul întemeiat pentru păstrarea și propovăduirea dreptei învățături, pentru sfințirea oamenilor și conducerea lor la mântuire. Ierarhia bisericească și sinoadele).

Cântarea: „Bine ești cuvântat Hristoase Dumnezeu nostru” (prima parte).

12. Tema: Izvoarele Tradiției. (Defini-

(Continuare în pag. 4-a)

gând bun și când pentru realizarea acestui gând există pe lângă voință, consecvență și spirit de jertfă. Atunci lucrurile merg pe calea înfăptuirilor bune și a progresului.

Pentru aceste pricini cade-se să ne amintim cu recunoștință de „legământul” de unire de acum 100 de ani a celor două comunități bisericești, datorită căruia a fost posibilă durarea unei instituții școlare atât de necesară pentru poporul însetat după știință de carte și totodată înscrierea unei pagini luminoase în istoria culturii noastre naționale.

Preot Dr. Iuliu Ișa

URARE. Anul nou 1952 să aducă tuturor colaboratorilor, cetitorilor și sprijinitorilor noștri pace și progres în toate cele bune și de folos.

MULȚUMIRE. Înalt Prea Sfințitul nostru Mitropolit NICOLAE mulțumește tuturor celor ce i-au trimis bune urări cu ocazia Anului Nou și le împărtășește arhieresti binecuvântări.

Nr. 6504/1951.

COMUNICAT

On. Minister al Cultelor prin Temeiul Nr. 26.763 din 27 Dec. 1951, ne face cunoscut, că suntem scutiți de reevaluarea bunurilor pentru finea anului 1951.

Urmare a acestei dispozițiuni se anulează „Comunicatul” nostru Nr. 5626/1951 publicat în „Teleg. Român” Nr. 47—52/1951

Bunurile de inventar rămân la valorile din 1948, cele procurate ulterior, la valorile lor de achiziționare.

Consiliul Arhiepiscopesc

Programa cu subiectele catehezelor...

(Continuare din pag. 3-a)

țiile sinoadelor ecumenice, scrierile Sf. Părinți și cărțile de slujbă).

Cântarea: „Bine ești cuvântat Hristoase...” (continuare).

13 Tema: Simbolul credinței. (Istoricul și învățătura lui. Locul lui în cult și viața creștină).

Cântarea: „Veniți să ne închinăm...”.

14. Tema: simbolul credinței. (Învățăturile cuprinse în el și lămurirea pe scurt a art. 1.

Cântarea: Ectenia întreită.

15. Tema: Simbolul credinței. (Lămurirea pe scurt a art. 2.

Cântarea: „Unule născut...”.

16. Tema: Simbolul credinței. (Lămurirea pe scurt a art. 8—10).

Cântarea: „Nădejdea mea este Tatăl...”.

17. Tema: Simbolul credinței. (Lămurirea pe scurt a art. 11—12).

Cântarea: „Sfinte Dumnezeule...”.

18 Tema: Despre rugăciune. (Ce este rugăciunea și felurile ei: cerere, slavă, mulțumire. Câteva rugăciuni de neapărată trebuință: Împărate ceresc, Tatăl nostru, Sfinte Dumnezeule, Cuvine-se cu adevărat, etc.).

Cântarea: Axionul.

19. Tema: Trebuința și foloasele rugăciunii.

Cântarea: Continuare la Axion.

20. Tema: Cum trebuie făcută rugăciunea și ce trebuie să cerem în rugăciune.

Cântarea: Continuare la Axion.

21. Tema: Timpul potrivit pentru rugăciune.

Cântarea: „Aliluia” (explicare și cântare).

22. Tema: Locul pentru rugăciune. (Ori unde și îndeosebi în biserică).

Cântarea: „Sfinte Dumnezeule...”.

23. Tema: Rugăciunea domnească (Despre rugăciunea domnească în general și lămurirea cuvintelor „Tatăl nostru carele ești în ceruri”).

Cântarea: „Tatăl nostru...”.

24. Tema: Cererea I-a: „Sfînțească-se numele Tău...”.

Cântarea: „Tatăl nostru...” (continuare).

25. Tema: Cererea II-a și a III-a. „Ve împărăția Ta, facă-se voia Ta...”.

Cântarea: „Pre Tatăl, pre Fiul...”.

26. Tema: Cererea IV-a. „Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi...”.

Cântarea: „Bogații au sărăcit și au flămânzit...”.

27. Tema: Cererea V-a. „Și ne iartă nouă greșalele noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri...”.

Cântarea: Ectenia mare.

28. Cererea VI-a și a VII-a. „Și nu ne duce pe noi în ispită și ne izbăvește de cel viclean. Amin”.

Cântarea: „Tatăl nostru”.

Invitare la abonament

Am intrat în al 100-lea an de apariție a foii Arhiepiscopiei noastre.

A doua gazetă a Ardealului ca vechime, „Telegraful Român” rămâne credincios liniei sale de propagator al ideilor Ortodoxiei românești.

Cu acest prilej, invităm pe cărturarii noștri din cler și dintre mireni, să aboneze, în număr cât mai mare, această veche tribună bisericească și să stăruiască totodată pentru o cât mai largă răspândire a ei în cercurile celor ce doresc să cunoască mersul vieții bisericești din cuprinsul Mitropoiei Ardealului, precum și munca depusă aici pentru buna propășire a Bisericii. Ea oglindește râvna preoșimii întru călăuzirea turmei dreptcredincioase pe cărările mântuirii. Ea arată permanenta actualitate a Ortodoxiei.

Abonamentele se trimit la adresa Administrației foii

Redacția și Administrația

„TELEGRAFUL ROMÂN”, SIBIU

Nr. 5797/1951.

Comunicat

La 21, 22 și 23 Februarie 1952 se va ține la Consiliul nostru arhiepiscopesc din Sibiu o sesiune penru examenul de capacitate preoțească, la care obligăm să se prezinte toți preoții din Arhiepiscopia noastră, licențiați în teologie sau absolvenți ai unei Academii teologice, care încă nu au prestat acest examen.

Cererea de înscriere la examen se va înainta până la data de 10 Februarie 1952, însoțită de diploma de licență în teologie sau de diploma de absolvire a unei Academii teologice

Materiile acestui examen sunt cele predate în Academii ori Facultăți teologice, aprofundate și anume:

Studiul biblic al Vechiului și Noului Testament, Istoria bisericească Universală și Națională, Dogmatica și Morala, Pastorală, Omiletică, Cate-

29. Tema: Despre rugăciunea Bisericii și foloasele ei (Cultul divin public). Rugăciunea Bisericii mijlocește Harul divin, ajutorul pentru tot lucrul bun și iertarea de păcate pentru vii și morți.

Cântarea: „Bine ești cuvântat...”.

30. Tema: Despre biserică, locaș de rugăciune. (Istorie, formă, așezare, însemnare în general, rânduiala târnosirii).

Cântarea: „Sfinților mucenici...”.

31. Tema: Părțile și podoabele bisericii.

Cântarea: „Pe Tine Dumnezeule...” (stihul I din cântarea Sf. Ambrozie).

32. Tema: Obiectele de cult aflate în naos și pronaos. (Însemnarea și folosirea lor).

Cântarea: Idem, stih. II: „Ție toți îngerii...”.

33. Tema: Obiectele de cult din sfântul Altar. (Proscomidie și sf. Masă).

Cântarea: Idem, stih. III: „Sfânt, sfânt...”.

34. Tema: Pictura bisericii.

Cântarea: Idem, stihul IV: „Mântuește Doamne...”.

35. Tema: Datoria credincioșilor de a împodobi și a întreține biserică.

Cântarea: Cânt. Sf. Ambrozie în întregime.

36. Tema: Cele șapte laude în general.

Cântarea: „Apărătoare Doamnă...”.

37. Slujba Vecerniei.

Cântarea: „Să se veselească cele cerești...” (Tropar glas 3).

38. Tema: Slujba Utreniei.

Cântarea: „Dumnezeu este Domnul” (gl. 3).

39. Tema: Sf. Liturghie în general. (Locul, timpul, săvârșitorul, însemnătatea. Câte Liturghii avem).

Cântarea: „Nădejdea mea este Tatăl...”.

40. Tema: Proscomidia. Explicarea rânduiei.

Cântarea: „Fecioara astăzi...”.

Va urma

hetica, Liturgica și Dreptul canonic cu Statutul de organizare și funcționare a Bisericii Ortodoxe Române, Canoanele bisericești și Regulamentul disciplinar, Cântarea bisericească și Rânduiala serviciilor religioase.

Examenul este în scris și oral. Taxa de diplomă și examen 500 Lei.

Sibiu, din ședința secției bisericești a Consiliului arhiepiscopesc, ținută la 20 Nov. 1951.

Consiliul Arhiepiscopesc.

Nr. 5914/1951.

Comunicat oficial

Administrația Patriarhală din București, cu adresa Nr. 22611 din 30 Nov. a. c. ne-a adus la cunoștință, că în ședința sa din 12 Nov. 1951 Sf. Sinod a hotărât ca în toate publicațiile și tipăriturile Bisericii noastre, care vor apare de acum înainte, pronumele referitoare la persoanele Sfintei Treimi, să fie scrise cu litere mari majuscule.

Aducem aceasta la cunoștința preoșimii noastre pentru a se conforma, nu numai când e vorba de lucrări tipărite, ci și în rapoartele pe care le înaintează forurilor ierarhice.

Sibiu la 7 Decembrie 1951.

Consiliul arhiepiscopesc

Nr. 995/1951 Prot.

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante ortodoxe române Delureni, de clasa III-a, din protopopiatul Reghin, Regiunea Mureș, se publică concurs cu termen de 30 de zile, dela prima apariție în „Telegraful Român”.

1. Beneficii:

1. Salar dela Stat, cu întregire din partea poporului.

2. Casă parohială (în curs de reparație în exterior) cu toate supraedificatele în stare bună.

3. Sesiune parohială: 9 jug. teren arabil, 4 jug. fânaș, 1 jug. grădină cu pomi și pentru zarzavat.

4. Stolele uzitate în parohie.

Îndatoriri:

1. Preotul ales este obligat să și îndeplinească datorițele preoțești și pastorale, față de credincioși, să predice regulat în Dumineci și sărbători.

2. A catehiza tineretul și credincioșii.

Cei ce doresc să ocupe această parohie, cu binecuvântarea arhierescă, își vor înainta cererile de concurs, însoțite de actele necesare în termenul fixat, Oficiului protopopesc ortodox român Reghin, Regiunea Mureș.

Concurenții, cu incuviințarea în prealabil a Oficiului protopopesc, se vor prezenta în parohie într-o zi de Duminică sau sâmbătoare, spre a liturghisi, a predica și a face cunoștință cu credincioșii.

Reghin, la 13 Noemvrie 1951.

Oficiul protopopesc ort. rom. în înțelegere cu Cons. parohial din Delureni

Grigore Chichernea

protopop